

תסריט – היהודים באים

עונה 4 – פרק 14

לצפייה בפרק המלא

לצפייה בכל פרקי הסדרה

תאריך שידור: 31/08/2020

מפיק ועורך ראשי: יואב גרוס

יוצרים: נטלי מרכוס, אסף בייזר, יואב גרוס

במאי: קובי חביה

תסריטאים ראשיים: נטלי מרכוס, אסף בייזר

תסריטאים: יובל פרידמן, משה מלכה, הדר תדמור, רמי פרג, ליאת שביט,
נר ברגר, אופיר ששון

שחקנים: מוני מושונוב, יעל שרוני, יניב ביטון, עידו מוסרי, יוסי מרשק, שירה
נאור, מעיין בלום

כל הזכויות שמורות לכאן תאגיד השידור הישראלי ©

גוליית מוכר את הקרב

תסריטאים: משה מלכה / ניר ברגר

1. פנים. מערה אפלה

אווירה של חדר אחורי במועדון. גוליית יושב ומביט לכיוון המצלמה. שמואל ויואל מדברים איתו, כרגע OS.

שמואל OS

כשכל זה ייגמר חביבי... אתה תהיה חתיכת פלישתי שמח. כרגע עוד יש לך יכולת. אבל בוא נגיד את האמת, גוליית – אתה בסוף קריירה.

יואל OS

סוף קריירה.

שמואל OS

הביזנס הזה מלא בפלישתים שלא פרשו בזמן. לא חבל?

יואל OS

חבל.

שמואל OS

חבל. חבל לאללה.

קאט לשמואל ויואל שיושבים ומביטים בגוליית. שמואל נראה זקן ויואל הוא בנו.

שמואל

בעוד שנה, כשתעשה בטן-גב בגת, אתה תגיד לעצמך – "שמואל הנביא צדק". ואתה יודע למה אני צודק?

גוליית

... כי אתה נביא?

שמואל

כי אני פאקינג נביא. מה אומר?

יואל

כן, מה אומר?

גוליית

לא יודע שמואל... אני לא עושה דברים כאלו

שמואל

(מבט מאוכזב ליואל) מה שלום אשתך, תגיד? היא לא תשמח שתפרוש כבר? שתיתן איזה מכה יפה, תראה קצת את הילדים? חבל, הם בדיוק גדלים עכשיו.

יואל

שמונה אמות כל אחד. מפלצות.

גוליית

כן, ברור שמואל, אבל אנחנו מדברים פה על המוניטין שלי...

שמואל

בדיוק! מי יזכור לך את הקרב הזה, מי? אתה ה-"יטי מגת"! אתה אגדה! יזכרו אותך על "הקרב במואב"! על ה"שיגעון באשקלון"! מי יזכור איזה קרב מושתן קטן שהתפלג בסוף הקריירה... איזה "דוד וגוליית"?

יואל

אף אחד.

שמואל

אף אחד לא יזכור. זה לא קליט, גם. מה אכפת לך לפרגן קרב לאיזה קטנצ'יק?

יואל

ל-NOBODY.

שמואל

מוזיקאי בכלל. לא גוזר ציפורניים.

יואל

מנוזל, מלא אלרגיות

שמואל

תן לו לנצח, מה אכפת לך. פעם אחת, מי יזכור.

גוליית

(אוכל סרט) לא יודע, לא יודע...

שמואל

תגיד לי בן כמה אתה בכלל?

גוליית

29 וזרת.

שמואל

נו. אתה קשיש. פגשת פעם מישהו מעל גיל 40?

יואל

אין כאלה. מתים.

שמואל

אני בן 32, תראה איך אני נראה.

יואל

נראה זוועה. חצי רקוב.

שמואל

יש לך פה הזדמנות לסדר את אשתך לכל החיים.

יואל

החופשה שתמיד הבטחת לה, רק אתם בלי הילדים!

שמואל

תעשנו משהו במיטה, תנסו דברים דפוקים...

שמואל דוחף לגוליית מעטפה שמנה.

שמואל

קח את זה, מותק. אל תתבייש.

גוליית שולח יד, מהוסי. שמואל מושך אחורה את המעטפה.

שמואל

תקשיב, ביום של הקרב... אתה אולי תרגיש איזה דגדוג. דגדוג של גאווה שמנסה לקלקל לך. אבל כשהדגדוג הזה יגיע, תחשוב על החופשה. על הדברים הדפוקים. ברור?

גוליית

ברור ברור

שמואל

איזה מותק.

נותן לו את המעטפה.

יואל

מתוק. פלישתי מתוק.

שמואל

בסיבוב השלישי אתה נופל ולא קם. יש?

גוליית

יש. אבל שמואל - בטעם טוב, בסדר? אל תעשו לי בושות. זה השם שלי פה.

שמואל + יואל

ברוררר.

חוץ. שטח פתוח. יום

אנחנו בחוץ בשטח שהוסב לזירת קרב. קולות עידוד, קצת קהל. גוליית עומד בשיריון מלא וממתין.

כרוז OS

ובפינה השמאלית... הקסם מבית לחם...
דוד... בן... ישי!!!!

דוד עולה לקול עידוד, בלי שיריון, נכנס לזירה. רועד, מפוחד, חושב שעומד למות היום. מחיאות כפיים בקטנה, לא מתרשמים ממנו. גוליית מביט בו לא מתרשם, ואז מביט בשמואל ויואל שמרימים אגודלים לעידוד. הוא ניגש ולוחץ יד לדוד, היד של דוד רועדת.

דוד

איי, איזה לחיצה, עוד לא התחלנו... לא חזק...

גוליית מתבאס על החיים, הולך למקום שלו.

שופט

חברים אני רוצה פה קרב הוגן... בלי להוציא עמוד שדרה ולהשתמש ביריב כמו גרב... גוליית אני מדבר אליך.

גוליית

בסדר, בסדר.

שופט

יאללה שיהיה בכיף.

גוליית ודוד הולכים למקומות, דוד נראה מודאג, מחפש אוטו. גוליית מתחיל להתקדם, דוד בהיסטריה, צווח כמו עכבר ומתחיל לברוח.

גוליית

נו באמת כוסאמק.

גוליית מביט לאשתו שיושבת בקהל, מחייכת אליו. עושה לו לב עם הידיים. גוליית מחייך, מחזיר לה לב. דוד מרים אבן, זורק אותה בפחדנות על גוליית. האבן פוגעת לגוליית בראש, הוא מגלגל עיניים, לא מזיז לו.

גוליית

אוי ויי... אני לא מרגיש את הרגליים, מה עשית לי.

גוליית עושה הצגה, נופל. מסתכל שוב לאשתו, שכבר עם מזוודה, מסמנת לו עם שני אגודלים. הוא קורץ לדויד, שקורץ לו חזרה.

דוד

הופה!!! מי הפיל את גוליית האפס! איזה בטטה של פלישת!

פתאום דוד שולף חרב.

גוליית

לא לא לא... רגע מה?

הוא מביט לשמואל, שמושך בכתפיים.

גוליית

שמואל יא בן זונ - -

דם משפריץ לכל מקום. אשתו של גוליית צורחת.

קריין

וַיֵּרַץ דָּוִד וַיַּעֲמֵד אֶל הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח אֶת חַרְבּוֹ
וַיִּשְׁלֹפֶה מִתַּעֲרָה וַיִּמְתְּתֶהוּ וַיִּכְרֹת בָּהּ אֶת רֹאשׁוֹ

תקיעת שופר

תסריטאים: נטלי מרכוס / אסף בייזר

1. פנים. מבנה ימי ביניימי. לילה

כתובית: אירופה, ימי הביניים.

בחלל עתיק, נמצאים שלושת רבני ימי הביניים (אותם רבנים כמו במערכון אתרוג ומערכון כפרות של עונה 3).

רב 1

ואני אמרתי לה, נכון שהיא הבת שלך אבל
היא גם אישתי ואת לא יכולה...

לקוח נכנס עם שופר ביד.

לקוח

שלום!

כולם

שלום.

לקוח

אני קניתי אצלכם לפני שבוע שופר ויש איתו
בעיה.

רב 2

מה הבעיה?

לקוח

אני לא מצליח לתקוע.

כולם

לא מצליח לתקוע...

רב 1

בעיה נפוצה

רב 2

מאוד

רב 3

אתה לא צריך להתבייש

לקוח

אני לא.

רב 1

זה קורה לכולם.

רב 2

לא לי

רב 3

גם לי לא

רב 1

בחיים זה לא קרה לי. (ללקוח) אבל זה בסדר.

רב 2

זה קורה לכולם.

לקוח

אבל לכם לא.

כולם

לאאאאא

רב 1

יכול להיות שניסית לתקוע בחור הלא הנכון?

רב 2

כי יש בצד אחד את החור הקטן ובצד השני יש את החור הגדול.

רב 3

חשוב לתקוע בחור הנכון.

לקוח

אני די בטוח שניסיתי בחור הנכון.

רב 1

תראה לי רגע.

רב 1 לוקח ממנו את השופר ובוחן אותו.

רב 1

איזה קרן יפה.

רב 2

הייתי תוקע בה.

רב 3

בכיף הייתי תוקע בה.

רב 2

(לוקח את השופר) תן לי לנסות.

רב 2 לוקח את השופר מרב 1 ומנסה לתקוע. לא יוצאים צלילים.

רב 1

בכח בכח. נסה יותר בכח.

רב 3

להיפך, נסה בעדינות. נסה ללקק קצת

מסביב לפני. זה מקל על התקיעה.

רב 2 מנסה ללקק את שפתי השופר, לא יוצא כלום.

רב 1

אולי תנסה להרחיב את החור עם האצבע.

מנסה להגדיל את החור עם שתי אצבעות. מנסה לתקוע. לא מצליח.

רב 2

אולי הבעיה זה שהקרן קטנה מדי.

רב 3

אני אוהב אותן יותר גדולות. שיש איפה לתפוס.

רב 2

תביא, תביא לנסות.

רב 2 לוקח את השופר, מנסה. יוצא צליל חלוש.

רב 2

בקשה.

רב 1

זה תקיעה זה? בגמרא כתוב מפורשות, כשאתה תוקע אתה אמור לשמוע גניחות ויבבות.

רב 3

זה לא היה לא גניחות ולא יבבות.

רב 2

רוצה לנסות בעצמך?

רב 3

אני מעדיף לא לתקוע. אני אוהב להסתכל על אחרים תוקעים.

רב 1 לוקח את השופר ונותן תרועה ארוכה וטובה.

רב 1

אדוני, השופר בסדר גמור הבעיה אצלך. אולי תלך לרופא.

רב 1 מחזיר ללקוח את השופר, הלקוח מבוייש, מנסה לתקוע ויוצא קול תרועה קטן.

רב 1

לא, לא, זה צריך להיות כזה אאההה אאהההה אה אה אה אה.

רב 2

לא, זה יותר אה אה אה
אאאאההההההה.

רב 3

כן בסוף יש גניחה ארוכה כזאת.
אאאאההההההההההה

רב 1

לא בסוף זה שלוש קצרות כאלו – אה אה
אה.

לקוח

אוקי הבנתי! אני אנסה את זה בבית.

רב 1

בכל מיקרה אם אתה לא מצליח לתקוע,
תזמין אליך חבר שיתקע לך.

רב 2

זו מצווה

רב 3

אני תמיד תוקע לחבר שנתקע.

הלקוח

אוקי. תודה.

הלקוח יוצא.

כולם

חג שמח!

רב 2

זוכר איך באת לתקוע לי שנה שעברה?

רב 1

מי שצריך אני תוקע באהבה.

רב 3

צדיק.

עמוס נביא הזעם והנעלבים

תסריטאי: ניר ברגר

חוץ. בתוך חומות העיר. יום

כתובית – "תקוע. המאה השמינית לפנה"ס."
עמוס מתנבא במרץ ליד חומת העיר, מולו קהל.

קריין VO

בימי המלך ירבעם השני ממלכת ישראל
שגשגה. אבל מספר נביאי זעם, וביניהם
עמוס, בישרו לבני ישראל על החורבן שעלול
לפקוד אותם.

עמוס

שמעו את הדבר הזה אשר דיבר ה' עליכם בני
ישראל! רק אתכם ידעתי מכל משפחות
האדמה, על כן אפקד עליכם את כל עוונותיכם!
הילכו שניים יחדיו בלתי אם נועדו?

גילה

סליחה, מר נביא, אפשר שאלה?

עמוס

בוודאי.

גילה

רק רציתי להנכיח את זה שמורכב לי שאמרת
עכשיו "שניים" ולא "שתיים".

עמוס

סליחה?

גילה

כאילו, אתה מדבר כבר מלא זמן ובכלל לא
שאלת איפה אנחנו מזדהים על הספקטרום
המגדרי.

עמוס

מה... הקשבתם למה שאני אומר?! האשורים
בדרך! תקנו את דרכיכם או שיגיע חורבן!

גילה

סבבה אבל לרגע לא התעניינת מה כינוי הגוף
המועדף עליי, ואני חווה את זה כפוגעני.

עמוס

זה אמור להיות פוגעני, זו נבואת זעם!!!

ארנון

אני בכלל מזדהה כעגל שהופרד מאמו. באיזה קטע אתה מניח את האנושיות שלי?

עמוס

אני לא מניח שום דבר, לא אכפת לי מה אתה!

ארנון

אוקיי... וואו. ממש ביטלת עכשיו את הזהות שלי כעגל-קוויר.

בניהו

טוב, זה ממש מורכב לי מה שקורה פה עכשיו.

עמוס

שקט! תקשיבו לי רגע! כה אמר ה'! על שלושה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו! ואמיץ לבו בגיבורים עירום ינוס ביום ההוא!

בניהו

וואוואוואו... ..

עמוס

מה. הפעם?!?!

בניהו

"עירום ינוס"? אני רגע משקף שלא נוח לי עכשיו.

גילה

אני מנכיחה את מה שאמרת ומשקפת בחזרה שגם לי.

ארנון

חשבת אולי לתת לנו אזהרת טריגר לפני?

עמוס

איזה טריגר? המילה "עירום"?

בניהו

אוקיי, וואו, עכשיו **ממש** לא נוח לי.

עמוס

זה לא קשור לעירום, העירום זו מטאפורה!

בניהו

אז תגיד – "אזהרת טריגר: מטאפורה".

ארנון

כן, אני בכלל מזדהה כאלגוריה.

מתחילים קולות של צבא מתקרב מעבר לחומה.

שומר VO

האשורים! אלה האשורים!

עמוס פונה לעם בהיסטריה.

עמוס

אתם לא מקשיבים! שמעו הדבר הזה, פרות
הבשן אשר בהר שומרון!

ארנון

אוקיי הוא באמת הניח את זן הפרה שלי
עכשיו?

דנה מגיע.

דנה

היי, מה הצעקות?

גילה

אה הכל סבבה, הפטריארך הסיסג'נדר
מסגביר לנו על החורבן.

עמוס

אני נביא!!!

גילה

סליחה, מסגביא לנו על החורבן.

קולות האשורים מתגברים.

קול VO

הם מגיעים אל החומות! איישו את השערים!

עמוס

הקשיבו לי! הלוא כבני כושיים אתם לי, בני
ישראל!

ארנון

אוקיי. וואו.

בניהו

טריגר מילת ה-כ' מאץ'?

דנה

לגמרי. אני מה זה הולכת.ים.

עמוס

אבל האשורים בדרך!!!

דנה

אה כן, ומה עם האשורות?

עמוס

מה איתן??

דנה

... למה אתה מניח שהאשורות זה "הן"?

עמוס

מה...

דנה

כן, סבבה שהאשורות ים באות ים, אבל למה אתה מבטל את ההזדהות המגדרית שלהן?

עמוס

(צורח) אני לא מבטל את ההזדהות של אף אחד! אני רק אומר שאולי יש כרגע דברים קצת יותר דחופים!!!

הם מביטים בו רגע בשתיקה.

דנה

.... דחופים.ות.

עמוס

(צורח) אאאאאאאא!!!

עמוס עוזב בזעם.

ארנון

אוקיי, טריגר אלרט... קצת רגיש.

הם צוחקים צחוק אקדמאי.

קריין VO

בשנת 722 לפני הספירה, החריבו האשורים את ממלכת ישראל.

חץ אשורי פוגע לבניהו בחזה.

בניהו

וואו... ממש מורכב לי עכשיו.

סופרמן

תסריטאים: ניר ברגר / אופיר ששון

2. פנים. משרד הוצאה לאור כתובית: ניו יורק, 1938

קריין

בשנת 1938 ג'רי סיגל וג'ו שוסטר, שני יוצרי
קומיקס יהודים, יצרו דמות שתשנה את
העולם.

השניים נכנסים למשרד בחופזה, נעמדים מול המו"לית ומייד מתחילים לדבר.

ג'ו

דמייני כן! שתי דמויות בתוך אותו אדם! ג'רי?

ג'רי שולף משקפיים כמו של קלארק קנט ומרכיב אותם.

ג'רי

מצד אחד – עיתונאי, ספק בתול, ממושקף,
עובד קשה בדיי ג'וב לצד מישהי שפארטטנית
אבל שמה אותו בפריינדזון.

ג'ו

מצד שני, הביטי לכאן - חייזר מושלם, יודע
לעוף, בעל כוחות על שנלחם בפשע, עם
ראיית רנטגן, בלתי פגיע, תמיד מציל את כולם
ו- יש לו גלימה אדומה.

ג'ו שולף מטפחת אדומה ומנפנף בה.

מוציאה לאור

אה וואו, נשמע מעניין! איך קוראים לגיבור
הזה?

ג'רי + ג'ו

קלארק קנט.

מוציאה לאור

קלארק? באמת? זה מתאים לחייזר וגלימה?
הוא צריך משהו יותר קטצ'....

ג'רי

איזה גלימה, גברת? זה. (נוקש על
המשקפיים) זה קלארק.

ג'ו

הגיבור על.

מוציאה לאור

רגע, הולד איט, הגיבור זה לא זה שעף?

ג'רי

מה? את רצינית? This guy? איך הוא גיבור,
כי הוא עף? זה לא חוכמה הוא נולד ככה!

מוציאה לאור

אז מי זה הגיבור על?

ג'רי + ג'ו

קלארק קנט!

מוציאה לאור

איך הוא הגיבור?

ג'רי

מי מחזיק בעבודה יציבה?

ג'ו

קלארק קנט!

ג'רי

מי אף פעם לא מאחר, כי הוא תמיד תמיד
יוצא רבע שעה קודם?

ג'ו

קלארק קנט!

ג'רי

מי עובד בתחום הפרינט, שתמיד יהיה
רלוונטי?

ג'ו

קלארק freakin' קנט!

ג'רי

ג'ו!

ג'ו

(נבורך) נסחפתי, סליחה.

ג'רי

הביטי! מה זה שם? זה סלע גדול ויציב? זה
גוש בטון אפור? לא, זה קלארק, וההכנסה
היציבה שלו!

מוציאה לאור

גיז, גיבור על צריך להיות על אנושי, הוא צריך
להיות מישהו שהילדים ירצו להיות כמוהו. מה
הכוחות שלו?

ג'רי

ג'ו, מה הכוחות שלו?

ג'ו

נעים ונוח לבריות! פאו!

ג'רי

מצליח במידה סבירה! לא מהווה איום על קולגות!

ג'ו

פאו! יודע למלא את כל הטפסים לסיכום שנה בלי רואה חשבון כי אבא שלו היה עוזר לו עם זה אבל נפטר מסרטן לאחרונה!

ג'רי

קפאו! והכוח הגדול מכולם: מצליח להרים את עצמו מהמיטה כל בוקר!

ג'ו

וואו! קאבלאם!

מוציאה לאור

לא לא, סורי אני לא חושבת שילדים יתחברו לזה...

ג'רי

...בלי נמסיס, ברור. תכיר את האויבים שלו: מודעות עצמית אובססיבית וחרדה קיומית.

ג'ו

וכמובן – השיגרה.

ג'רי

אנחנו יודעים מה את חושבת.

ג'ו

יותר מדי אופציות למרצ'נדייז.

ג'רי מוציא מזוודה קטנטנה. פותח וסוגר.

ג'רי

תיק פעיל עם שני מצבים: פתוח, סגור. ואוי מה יש פה בפנים?

ג'רי מוציא צ'ק קטנטן מפלסטיק.

ג'רי

היי מה זה! פייצ'ק של קלארק! עם תאריך הפקדה רק לעוד חצי שנה! Adventure begins!

מוציאה לאור

גיז, אתם לא בכיון הנכון אוקי? יש לכם פה את הדמות עם הגלימה, של החיזר.. עם

הלייזר והאקס ריי שיודע לעוף, לעוף! לו יש
כוחות על! הוא מציל אנשים איתם!

ג'ו

מה כוחות על בזה? שהכל בא לו בקלות? יופי,
אם אני הייתי חזק בגלל השמש גם אני הייתי
עוזר לאנשים. זה לא קשה.

ג'רי

קשה זה לקום בבוקר בקושי גדול, לעשות
ביד, לנגב את הדמעות וללכת לסופר.

ג'ו

זה, זה הגיבור האמיתי. האיש בסופר.

מוציאה לאור

סופר מן.

ג'רי

בדיוק. איש בסופר.

מוציאה לאור

(חושבת) אוקי. אנחנו ניקח את זה.

ג'רי וג'ו מחליפים מבטים של פליאה.

ג'רי

באמת?

השניים מתחילים לצהול, ג'ו מתרצן ולוחש באוזן של ג'רי.

ג'ו

(לוחש) שליטה יצירתית, תוודא שליטה
יצירתית.

ג'רי

אנחנו מתעקשים לא משנה מה, לשמור על
שליטה יצירתית. זה ביבי שלנו. חשוב לנו
לכתוב את זה בדיוק כמו שאנחנו רוצים.

מוציאה לאור

לא, אנחנו קונים מכם את הזכויות בכסף
ונעשה עם זה מה שבא לנו.

ג'רי וג'ו נותנים כיף באוויר על רקע פיצוץ קומיקס של "פאו!".

ג'רי + ג'ו

יש! הכנסה יציבה!

המסך קופא.

קריין

את הזכויות לדמותו של סופרמן מכרו שוסטר
וסיגל עבור 130 דולר בלבד. לא הייתה להם

הכנסה יציבה והקרבת על הזכויות נמשך
עשרות שנים לאחר מכן.

ג'רי וג'ו יוצאים, מדברים תוך כדי היציאה.

ג'רי

אמרתי לך שהמשקפיים יעבדו! אי אפשר
להגיד לא למשקפיים.

באבא חאקי ובאבא סאלי

תסריטאים: רמי פרג / ליאת שביט

חדרו של הבאבא סאלי, יושב בכסא מפואר, ממלמל עצמו לדעת, לידו העוזר שלו.
כתובית: חצר הבאבא סאלי 1966

העוזר

כבוד הרב, יצחק אחיך פה, הוא מבקש
לקבל ברכה לפרנסה.

סאלי ממלמל, העוזר מסמן, נכנס הבאבא חאקי, לבוש זהה לבאבא סאלי. אותו זקן.
מתנשקים חמש פעמים. סאלי מתיישב מולו נמוך יותר.

חאקי

אחי הצדיק באדם, באתי לבקש ממך ברכה
לפרנסה, בעזרת השם אני פותח עסק
חדש.

סאלי

יפה. עסק חדש זה טוב. בוא בוא תתקרב
ח'מר

חאקי מתקרב, הבאבא סאלי מניח ידו על ראשו, ממלמל ברכה

סאלי

שיתברך ויתגדל ויתקדש אחי הצדיק והקטן
ח'מר יצחק, מי ייתן וסופסוף ימצא את
מקומו ויתפרנס בכבוד מ _____ ?

חאקי

ברכות וקמעות.

סאלי מרים את היד מהראש

סאלי

מה זה ברכות וקמעות?

חאקי

זה לברך אנשים לפרנסה ופיריון וכיוצא
בזה.

סאלי

אני לא שואל אותך מה זה, אני יודע מה זה,
זה מה שאני עושה, אני שואל איך זה
שאתה עושה את מה שאני עושה?

חאקי

אני רואה שזאת פרנסה יפה ברוך השם.

סאלי

זה לא פרנסה, זה שליחות!

חאקי

שליחות יפה ברוך השם.

סאלי

יצחק, זה לא סתם, אלוהים התגלה אלי,
הוא מדבר אלי!

חאקי

כן הוא גם מדבר אלי בזמן האחרון, הוא
כנראה קלט שאתה כורע תחת עומס
הפניות אז הוא רמז לי שהוא.. רוצה
להעביר אלי...חלק מה.. מהפציינטים של
הברכות

סאלי

איך רמז?

חאקי

אה... איך הוא רומז לך?

סאלי

אני שאלתי קודם.

חאקי

אתה מכיר אותו, הוא רומז בדרכים
נסתרות.

סאלי

הבנתי אחויה. ואיך יקראו לך ב... שליחות
שלך?

חאקי

אני חשבתי על הבאבא סאלי?

סאלי

איך באבא סאלי אני הבאבא סאלי!

חאקי

רגע, לא לא, בסדר, אז אני אקרא לי ..
הבאבא סאקי.. לא? הבאבא חאקי. כן.

סאלי

אחח.. אתה... הבאבא ח'מר אתה. מאיפה
החוצפה שאתה יכול לעזור לאנשים, לרפא
חולים?

חאקי

רק אתמול אלוהים התגלה אלי בצורה של
מדחום ואמר לי הבאבא חאקי (הוא כבר
ידע, תראה מה זה בורא עולם איך הוא
צופה) לך תרפא יהודים בחינם אין כסף ואני
אלבין הכנסותיך.

סאלי

ואתה יודע לרפא אתה? זה לא סתם כמו
העסק של הסוכריות תרנגול שהיה לך,
לרפא אנשים זה להגיד להם תנתק את
אבא מהמכונה, אלוהים יציל אותנו. ואז
כשאלוהים לא מציל אותנו, צריך להגיד לו
זה רצון אלוהים. זה לרפא אנשים.

חאקי

אני יודע, זה אחריות גדולה. אבל עם
הברכה שלך...

סאלי

באבא זה לא הפקר... אני צריך לבחון אותך
אחוויה. אם תצליח לעבור את המבחן תזכה
לברכות ושפע מכל טוב! בוא.. **(לעוזר)**
תכניס **(ממלמל)**

נכנס גבר עיוור עם משקפים שחורים ומקל. סאלי רומז לחאקי: שלך.

חאקי

ברוך הבא צדיק, מה תרצה לבקש?

עיוור

אני עיוור כבוד הרב, ואני רוצה להיות לא
עיוור.

סאלי

מאור עינים הוא רוצה. יצא לך קל. בבקשה,
השם איתך.

חאקי

אה... **(שם על העיוור ידים, ממלמל)** ש..
ברוך אתה **(ממלמל)** פוקח עיני עיוורים...
(עושה תנועת כישוף) אמן!

סאלי מעביר יד מול העינים של העיוור.

סאלי

אתה רואה משהו צדיק?

עיוור

כלום כבוד הרב, עיוור כתמול שלשום.

סאלי

חבל. לא יצא. לצערי אני לא יכול להחזיר
את מאור עיניך עכשיו, כי השם מתיר לכל
אדם רק נס אחד בשנה, ולרוע מזלך אחי
בזבז אותנו, אבל תבוא שנה הבאה בעזרת
השם. וקח קמע תתלה באוטו.

עיוור

אני לא נוהג.

סאלי

עם הקמע הזה אתה יכול לנהוג בשקט.
הוא טוב גם לסקי.

העיוור יוצא.

חאקי

אולי בכל זאת תברך אותי, תן לי לנסות, לא ילך, תמיד אני יכול לחזור לסוכריות תרנגול.

סאלי

טוב, בשביל אבא ואמא, אבל תבטיח לי שאתה מחלק חוטים בצבע אחר.

חאקי

טוב, אז אני אדום.

סאלי

לא ח'מר, אני אוהב אדום, אתה כחול.

חאקי

אבל אני תמיד אהבתי אדום משהיינו קטנים

סאלי

אתה רוצה ברכה או לא רוצה ברכה??!

חאקי

בסדר כחול. אבל זה לא פיירי.

סאלי שם עליו יד ומברך.

סאלי

ברוך אתה הק.. (מילמול) ופרנסה...
(מילמול).. ושהכל נהיה בדברו אמן.

חאקי

תודה

סאלי

אתה יכול לבחור לעצמך קמע. ותשאיר איזה בוחטה לצדקה.

חאקי בוחר לעצמו קמע מקערה מלאה קמעות.

קריין

הבאבא חאקי היה ידוע כבעל מופת ורבים ביקשו את עזרתו, בשני באפריל 1970 נהרג בתאונת דרכים, בדרכו חזרה מביקור אצל אחיו הבאבא סאלי.

אמא של פרס

תסריטאים: רמי פרג / משה מלכה

1. חוץ. כפר. לילה

כתובית: 1996

פרס הולך במרץ על שביל חצץ אל עבר דלת של בית פרטי.

קריין

בשנת 1996 התמודדו בנימין נתניהו
ושמעון פרס זה מול זה על ראשות
הממשלה. המדגמים בליל הבחירות הראו
שהמנצח הוא כנראה שמעון פרס.

דופק בדלת.

שמעון

אימא! אימא!

הדלת נפתחת, מופיעה שם אישה ערבייה מבוגרת והכי סטריאוטיפית בעולם -
לבושה בבגדים ערביים, חסרה לה שן. מחזיקה סל גדול עם פיתות. היא בהלם,
שומטת את סל הפיתות. (מעכשיו כל המערכון בערבית, אבל המשפטים המודגשים
ייאמרו כמו שהם כתובים)

שמעון

ניצחתי אום סמעון!!! ניצחתי!!!

הערבייה קופצת עליו בחיבוקים ונשיקות

אום שמעון

יא סמעון יא איבני!!! כמה התגעגעת!
לולולולולולו

השניים מתחבקים בהתרגשות. האם מרסנת את עצמה ומכניסה אותו לדירה.

אום שמעון

שששש... (לוחשת ומכניסה אותו פנימה)

שמעון

כיף אל חאל יא רוחי?

אום שמעון

מה אתה עושה פה? יהרגו אותך!

שמעון

לא אכפת לי! ראית המדגם יא מאמא? אני
הולך להיות הראיס אל וויזראת של הג'יש
אל איחתיאלאל!! סוף סוף אני אוכל לצאת
מהארון ולצעוק בגאווה אימא שלי ערבייה!

פניה של האם נופלות, פרס לא מבין.

קאט ל-

השניים יושבים בסלון ערבי מלא בתמונות של שאהידים ודיוקנאות של ערפאת, חאג' אמין אל חוסייני, אחמד יאסין וקוזו אקמוטו ועוד. השניים יושבים על שרפרפים ביניהם טאבון ונרגילה, ושניהם "מקבבים" בצק לפיתות באותן תנועות באותו הקצב.

שמעון

אבל למה לא יא מאמא?

אום שמעון

אתה לא מבין תגיד? היהוד לא יקבלו את זה, אם הסוד שלנו יתגלה הם יהרגו אותך!

שמעון

אמוש את לא מבינה, יש שינוי אצל היהוד! הם הצביעו לי, הם אוהבים אותי, הם יקבלו אותי ואותך!

אום שמעון

לא לא יא סמעון יא עספור... אסור לעולם שהסוד שלנו יתגלה

שמעון

(משליך את הפיתה בכעס) קיבינימט יא מאמא!

אום שמעון

אוסקוט!! (מורידה לו סטירה עם כפכף)

שמעון

(מחזיק את הלח ובוכה) אני רוצה את אימא שלי בחזרה! ערבושית או לא ערבושית!

אום שמעון

אני יודעת, אני יודעת יא סמעון אהוב ליבי...

מחבקת חיבוק אימהי, שמעון מחניק בכי.

אום שמעון

אולי נלך לישון יא איבני? עבר עלייך יום ארוך, נדבר על הכל בבוקר?

שמעון מתערסל בחיבוקה האימהי.

שמעון

שירי לי את שיר הערש שעל פי השמועות היית שרה לי בילדותי

פרס עוצם עיניים ונירדם בהדרגה, האימא שרה בלחן מתוק של שיר ערש

אום שמעון

יטבח אל יהוד, יטבח על יהוד
בל רוח בל דם, יטבח אל יהוד....

קריין

בבוקר למחרת הסתבר שאת בחירות 96
לקח בינימין נתניהו, פרס ואימו הערבייה
המשיכו לשמור על הסוד שלהם עד עצם
היום הזה.